

ایران ورزشی

● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
● مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
● رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی مقیان
● سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
● سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
● تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۴۱۳۳ • نامبر: ۸۴۷۱۱۳۳
● چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۴۱۳۳
● امور مشترکین: ۸۸۵۱۹۵۴ - ۸۸۵۱۹۵۴
● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

ثبت ۱۳۲ گل در مسابقات

خط حمله این تیم باعث شد آرژانتین در شاخص گلزنی فاصله محسوسی با دیگر رقبا ایجاد کند. کارناسانان فوتبال معتقدند هماهنگی مناسب میان هافبک‌ها و مهاجمان، استفاده دقیق از فرصت‌های گل و تمرکز بالا در ضربات نهایی از مهم‌ترین عوامل موفقیت این تیم بوده است. اگرچه تیم‌های مدعی دیگری نیز در این رقابت‌ها حضور داشتند و نمایش قابل قبولی ارائه کردند اما هیچ کدام نتوانستند به رکورد گلزنی آرژانتین نزدیک شوند. همین موضوع باعث شده بسیاری از تحلیلگران از عملکرد هجومی این تیم به عنوان یکی از نقاط برجسته مسابقات یاد کنند.

در پایان رقابت‌های جام جهانی، آمار رسمی مسابقات از ثبت مجموع ۱۳۲ گل توسط تیم‌های شرکت‌کننده حکایت دارد: آمار که میانگین ۰.۵۴ گل در هر مسابقه را به ثبت رسانده و این دوره را به یکی از نه‌جمله‌ترین و جذاب‌ترین ادوار جام جهانی تبدیل کرده است. تعداد بالای گل‌های به ثمر رسیده نشان می‌دهد که تیم‌ها رویکردی هجومی وارد میدان شده و در بیشتر دیدارها شاهد خلق موقعیت‌های فراوان و بازی‌های پرهیجان بوده‌ایم. در میان تیم‌های حاضر، تیم ملی آرژانتین با به ثمر رساندن ۱۴ گل عنوان گلزن‌ترین تیم مسابقات را از آن خود کرد. عملکرد درخشان

روایت سیزدهمین دوره جام جهانی

از دست خدا تا گل قرن

گزارش یک

جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک را باید یکی از خاص‌ترین و به‌یادماندنی‌ترین ادوار تاریخ فوتبال دانست. سیزدهمین دوره این مسابقات از ۳۱ مه تا ۲۹ ژوئن ۱۹۸۶ (۱۰ خرداد تا ۸ تیر ۱۳۶۵) به میزبانی مکزیک برگزار شد و با قهرمانی آرژانتین به پایان رسید؛ اما این تنها روی سکه ماجراست.

ماجرا از جایی شروع شد که قرار بود این میزبانی متعلق به کلمبیا باشد. این کشور در ژوئن ۱۹۷۴ به عنوان میزبان انتخاب شد اما در نوامبر ۱۹۸۲ مقامات کلمبیایی اعلام کردند که توان اقتصادی میزبانی این مسابقات را ندارند. در مه ۱۹۸۳، مکزیک جایگزین شد تا اولین کشوری در جهان لقب بگیرد که دو بار میزبان جام جهانی شده است (پیش از این در سال ۱۹۷۰ نیز میزبان بود) اما شاید کمتر کسی می‌دانست که این میزبانی نه تنها یک رویداد فوتبالی، بلکه به نوعی نمایشی تک‌نفره از نبوغ یک بازیکن خواهد بود؛ دیگو آرمادو مارادونا.

رقابت‌های گروهی؛ ۲۴ تیم در شش گروه
۲۴ تیم در شش گروه چهارتیمی تقسیم شدند و قرار بر این شد که دو تیم اول هر گروه و چهار تیم سوم برتر به مرحله بعد صعود کنند. در گروه A، آرژانتین با درخشش مارادونا صدرنشین شد. در گروه B، مکزیک میزبان با اقتدار صعود کرد و در حالی که عراق برای اولین و آخرین بار در تاریخ خود در جام جهانی حضور یافت، نتوانست حتی یک امتیاز هم به دست بیاورد.

گروه C شاهد رقابت نفسگیری بین شوروی و فرانسه بود و این دو تیم به مرحله بعد صعود کردند. در گروه D، برزیل و اسپانیا قدرتمندانه از گروه خود با امتیاز E گروه اما یکی از جذاب‌ترین گروه‌ها بود؛ دانمارک شگفتی‌ساز با سه پیروزی قاطع (شش گل زده به اروگوئه و دو گل به آلمان غربی) فریاد خود را به گوش جهانیان رساند. در گروه F، مراکش به عنوان اولین تیم آفریقایی تاریخ که به مرحله حذفی جام جهانی صعود می‌کرد، نام خود را در تاریخ ثبت کرد.

مرحله یک هشتم نهایی و یک چهارم تولد یک افسانه

اولین مرحله حذفی با حضور ۱۶ تیم برگزار شد. در جذاب‌ترین دیدار مرحله یک هشتم، فرانسه و ایتالیا قهرمان دوره قبل به مصاف هم رفتند و فرانسوی‌ها ۲ بر صفر پیروز شدند. برزیل نیز لهستان را ۴ بر صفر در هم کوبید و آرژانتین با دو گل مارادونا، اروگوئه را از پیش رو برداشت.

اما قله این مسابقات، یک چهارم نهایی بود. روز ۲۲ ژوئن ۱۹۸۶، ورزشگاه آزتکا مکزیکوستی شاهد دیداری بود که نه تنها سرنوشت این مسابقات، بلکه تاریخ فوتبال را برای همیشه تغییر داد. آرژانتین برابر انگلیس قرار گرفت.

وقتی یک پیراهن آبی و سفید، درد یک ملت را التیام بخشید

مارادونا مأمور بازگشت عزت آرژانتین

سال قبل در جنگی واقعی در مقابل هم صف‌آرایی کرده بودند و حالا پای فوتبال در میان بود.

و آن روز، در ورزشگاه آزتکا، مارادونا کاری کرد که هیچ ژنرال و هیچ ارتشی مجبور شد جزایر فالکلند (مالویناس) را به بریتانیا واگذار کند. شرم شکست، سوگ سربازان و زخم عمیق ملی هنوز التیام نیافته بود. آرژانتین به چیزی بیشتر از یک پیروزی فوتبالی نیاز داشت؛ به نمادی نیاز داشت که بتواند عزت روده‌شده را بازگرداند و آن نماد کسی نبود جز دیگو آرمادو مارادونا، یک پسر بچه کوتاه‌قامت از محله فقیرنشین بوئنوس آیرس.

مکزیک ۱۹۸۶، برخلاف بسیاری از جام‌های جهانی، فقط یک میدان برای درخشش فردی نبود. این میدان جنگ دیگری بود. جنگی نمادین میان آرژانتین و انگلیس در مرحله یک چهارم نهایی. دو کشور فقط چهار

ماجرای جایی

شروع شد

که قرار بود

این میزبانی

متعلق به

کلمبیا باشد.

این کشور در

ژوئن ۱۹۷۴ به

عنوان میزبان

انتخاب شد

اما در نوامبر

۱۹۸۲ مقامات

کلمبیایی

اعلام کردند که

توان اقتصادی

میزبانی این

مسابقات را

ندارند

نیمه‌نهایی و فینال

در نیمه‌نهایی، آرژانتین در

۲۵ ژوئن در

ورزشگاه آزتکا به مصاف بلژیک رفت و با دو گل

مارادونا (یکی دیگر از پانته‌ای تماشایی)

به برتری ۲ بر صفر رسید و راهی فینال شد.

در گوآدالاخارا، آلمان غربی، فرانسه را با دو

گل آندریاس برمه و رودی فولر شکست داد تا

به فینال برسد.

فینال اما تماشایی‌تر از آن چیزی بود که

هواداران انتظار داشتند. ورزشگاه آزتکا در ۲۹

ژوئن ۱۹۸۶، شاهد روایی آرژانتین و آلمان

غربی بود. آرژانتین توسط خوزه لوئیس

براون و خورخه والدانو به دو گل رسید و به نظر

می‌رسید کار تمام شده است، اما آلمانی‌ها در

۱۰ دقیقه پایانی توسط کارل هاینس رومنیگه و

رودی فولر به تساوی رسیدند. با این حال، در

یک حرکت تماشایی، دیگو مارادونا در دقیقه

۸۴ پاس دقیقی به خورخه بوروجاگاد داد و او

با شوتی محکم، آرژانتین را ۳ بر ۲ پیروز کرد

تا دومین قهرمانی تاریخ آرژانتین رقم بخورد.

آمار و جوایز؛ ستاره‌ها درخشیدند

در جام جهانی ۱۹۸۶ در مجموع ۵۲ دیدار

برگزار شد، ۱۳۲ گل به ثمر رسید (میانگین

۰.۵۴ گل در هر بازی) و ۳۱ و ۳۹۳ تماشاگر

از نزدیک نظاره‌گر این رقابت‌ها بودند.

عنوان آقای گلی به گری لینکر انگلیسی

رسید که ۶ گل زد. اما بهترین بازیکن جام

بدون شک دیگو مارادونا بود که علاوه

بر دریافت توپ طلا، کفش طلا (بهترین

گلزن) را نیز از آن خود کرد. انزو شیغوز

بلژیک به عنوان بهترین بازیکن جوان

جام انتخاب شد و برزیل نیز جام اخلاق

فیفا را به خانه برد.

که در زمین چه کسی برتر است،

درست مانند آنچه باید در جنگ نشان

می‌دادیم.»

اما اهمیت مکزیک ۱۹۸۶ فقط به

تسویه حساب با انگلیس ختم نشد.

مارادونا در تمام طول مسابقات،

معنای رهبری در زمین را دوباره

تعریف کرد. او در ۷ بازی، پنج گل زد

و پنج پاس گل داد. یعنی از ۱۴ گلی که

آرژانتین به ثمر رساند، ۱۰ مستقیم با

نام مارادونا گره خورده بود. او نه فقط

بهترین بازیکن، بلکه مغز متفکر، قلب

تپنده و روح تیم بود.

فینال مقابل آلمان غربی نیز نمایش

دیگری از عظمت او بود. وقتی آلمان

از ۲ بر صفر به تساوی ۲-۲ رسید و زلزله

در دل آرژانتینی‌ها افتاد، مارادونا پاسی

داد که تمام تاریخ فوتبال را تغییر داد.

پاسی دقیق به خورخه بوروجاگاد و

شوتی که آرژانتین را قهرمان جهان

کرد.

پس از آن جام، مارادونا از یک بازیکن

بزرگ تبدیل به یک اسطوره بی‌نظیر

شد. اما مهم‌تر از آن، آرژانتین دوباره

بر سکوی افتخار جهان ایستاد.

همان مردی که چهار سال قبل با

سرافکنگی سربازانشان را از مالویناس

بازی گرفتند، حالا در خیابان‌های

بوئنوس آیرس فریاد می‌زدند: «دیگو!

دیگو!»

جام جهانی ۱۹۸۶، می‌تردید، دیگر

فقط «جام مارادونا» نیست؛ بلکه

روایتی است از ترمیم زخم یک ملت،

با یک توپ و یک رؤیا.

در نیمه‌نهایی، آرژانتین در

۲۵ ژوئن در

ورزشگاه آزتکا به مصاف بلژیک رفت و با دو گل

مارادونا (یکی دیگر از پانته‌ای تماشایی)

به برتری ۲ بر صفر رسید و راهی فینال شد.

در گوآدالاخارا، آلمان غربی، فرانسه را با دو

گل آندریاس برمه و رودی فولر شکست داد تا

به فینال برسد.

فینال اما تماشایی‌تر از آن چیزی بود که

هواداران انتظار داشتند. ورزشگاه آزتکا در ۲۹

ژوئن ۱۹۸۶، شاهد روایی آرژانتین و آلمان

غربی بود. آرژانتین توسط خوزه لوئیس

براون و خورخه والدانو به دو گل رسید و به نظر

می‌رسید کار تمام شده است، اما آلمانی‌ها در

۱۰ دقیقه پایانی توسط کارل هاینس رومنیگه و

رودی فولر به تساوی رسیدند. با این حال، در

یک حرکت تماشایی، دیگو مارادونا در دقیقه

۸۴ پاس دقیقی به خورخه بوروجاگاد داد و او

با شوتی محکم، آرژانتین را ۳ بر ۲ پیروز کرد

تا دومین قهرمانی تاریخ آرژانتین رقم بخورد.

آمار و جوایز؛ ستاره‌ها درخشیدند

در جام جهانی ۱۹۸۶ در مجموع ۵۲ دیدار

برگزار شد، ۱۳۲ گل به ثمر رسید (میانگین

۰.۵۴ گل در هر بازی) و ۳۱ و ۳۹۳ تماشاگر

از نزدیک نظاره‌گر این رقابت‌ها بودند.

عنوان آقای گلی به گری لینکر انگلیسی

رسید که ۶ گل زد. اما بهترین بازیکن جام

بدون شک دیگو مارادونا بود که علاوه

بر دریافت توپ طلا، کفش طلا (بهترین

گلزن) را نیز از آن خود کرد. انزو شیغوز

بلژیک به عنوان بهترین بازیکن جوان

جام انتخاب شد و برزیل نیز جام اخلاق

فیفا را به خانه برد.

که در زمین چه کسی برتر است،

درست مانند آنچه باید در جنگ نشان

می‌دادیم.»

اما اهمیت مکزیک ۱۹۸۶ فقط به

تسویه حساب با انگلیس ختم نشد.

مارادونا در تمام طول مسابقات،

معنای رهبری در زمین را دوباره

تعریف کرد. او در ۷ بازی، پنج گل زد

و پنج پاس گل داد. یعنی از ۱۴ گلی که

آرژانتین به ثمر رساند، ۱۰ مستقیم با

نام مارادونا گره خورده بود. او نه فقط

بهترین بازیکن، بلکه مغز متفکر، قلب

تپنده و روح تیم بود.

فینال مقابل آلمان غربی نیز نمایش

دیگری از عظمت او بود. وقتی آلمان

از ۲ بر صفر به تساوی ۲-۲ رسید و زلزله

در دل آرژانتینی‌ها افتاد، مارادونا پاسی

داد که تمام تاریخ فوتبال را تغییر داد.

پاسی دقیق به خورخه بوروجاگاد و

شوتی که آرژانتین را قهرمان جهان

کرد.

پس از آن جام، مارادونا از یک بازیکن

بزرگ تبدیل به یک اسطوره بی‌نظیر

شد. اما مهم‌تر از آن، آرژانتین دوباره

بر سکوی افتخار جهان ایستاد.

همان مردی که چهار سال قبل با

سرافکنگی سربازانشان را از مالویناس

بازی گرفتند، حالا در خیابان‌های

بوئنوس آیرس فریاد می‌زدند: «دیگو!

دیگو!»

جام جهانی ۱۹۸۶، می‌تردید، دیگر

فقط «جام مارادونا» نیست؛ بلکه

روایتی است از ترمیم زخم یک ملت،

با یک توپ و یک رؤیا.

در نیمه‌نهایی، آرژانتین در

۲۵ ژوئن در

ورزشگاه آزتکا به مصاف بلژیک رفت و با دو گل

مارادونا (یکی دیگر از پانته‌ای تماشایی)

به برتری ۲ بر صفر رسید و راهی فینال شد.

در گوآدالاخارا، آلمان غربی، فرانسه را با دو

گل آندریاس برمه و رودی فولر شکست داد تا

به فینال برسد.

فینال اما تماشایی‌تر از آن چیزی بود که

هواداران انتظار داشتند. ورزشگاه آزتکا در ۲۹

ژوئن ۱۹۸۶، شاهد روایی آرژانتین و آلمان

غربی بود. آرژانتین توسط خوزه لوئیس

براون و خورخه والدانو به دو گل رسید و به نظر

می‌رسید کار تمام شده است، اما آلمانی‌ها در

۱۰ دقیقه پایانی توسط کارل هاینس رومنیگه و

رودی فولر به تساوی رسیدند. با این حال، در

یک حرکت تماشایی، دیگو مارادونا در دقیقه

۸۴ پاس دقیقی به خورخه بوروجاگاد داد و او

با شوتی محکم، آرژانتین را ۳ بر ۲ پیروز کرد

تا دومین قهرمانی تاریخ آرژانتین رقم بخورد.

آمار و جوایز؛ ستاره‌ها درخشیدند

در جام جهانی ۱۹۸۶ در مجموع ۵۲ دیدار

برگزار شد، ۱۳۲ گل به ثمر رسید (میانگین